

Buster
och
hans häftiga kompisar

som lever loppa i Paris medan de drömmer om Falun

Gärd Ojon

SOM OM HON fått en ingivelse kom faster en dag med en stor pizza och tre coca-color:

– Ska vi sticka iväg till Napoleon och hälsa på honom, föreslog hon.

Tvillingarna blev fulla av skratt, ibland har Maggan så många kul idéer. Det blir nog en lång färd, ända ner till Atlantens södra ända, mellan Sydamerika och Afrika, en bit nedanför Ekvatorn. Men nej då, de var till och med i närheten av Eiffeltornet när de klev ur bilen. De parkerade nära ett jättestort fält som hette Mars-fältet. Hon ledde dem mot ett palats och därinne utför en trappa. Där nere stod en jättestor kista av granit och porfyr. Inuti den fanns ännu en kista och inuti den ytterligare en. Den sista var av bly, läste de på en skylt.

– Tjusigt, utbrast Jalle. Som ryska dockor ungefär, åtminstone nästan. Porfyren är säkert från Älvdalen och graniten från Bohuslän. Granit är prickig, det vet jag. Det tror jag porfyr är också, fast kanske lite glesare? Ska kolla upp det sen.

– Men hur kan han ligga här egentligen? Jag trodde att de slängde honom i havet bara. De var egentligen rätt otäcka på den tiden, giljotiner, bödlar och sånt.

*

När terminen var slut hade vare sig Sickan eller Jalle blivit klara med sina projekt. De var lite oroliga men det

hade de inte behövt vara, de skulle gärna få fortsätta till hösten. Ovanligt nog hade Jalle högre betyg än Sickan i några ämnen, Sickan som vanligt högre i vissa andra. Som helhet hade de ungefär samma poäng. Mamman var glad. Även över att det visade sig att hon haft rätt som året innan flytten drivit igenom att de skulle gå i skilda klasser. Det finns ju svensk skola där också, men genom att det blivit ganska bråttom och en massa strul och improvisationer hade de fått börja i en vanlig fransk klass. Språket var förstas ett problem, men inte alltför stort. Mamman hade under lång tid tränat franska på en del studieförbund i hopp om att få tjänsten. Först läste hon på ABF i Falun, sen fortsatte hon träningen på internet, installerade några olika kanaler på teven. Sickan sög i sig det mesta och lite droppade även på Jalle.

Lärarna tyckte att de gjorde snabba framsteg. Mamman var imponerad.

– Att ni lär er så fort? jag har hållit på i årtal och än har jag inte rätta uttalet.

– Asch, det är värre när man är gammal.

Sånt är det väl knappast något en mamma vill höra. Å andra sidan har han rätt, tänkte hon för sig själv. Helst ska man knappt ha kommit in i puberteten när man börjar lära ett främmande språk. Jalle är lite senare än Sickan. Hon har redan mens medan han piper som en flicka. Hon har börjat raka sig under armarna medan han är slät som Esau. Och tack o lov för att det dröjer, under tiden hinner hjärnan växa, tänkte, hoppades hon.

EN DAG när Buster var ute på långpromenad med Burret kom det en hund. Burret hade växt och var nu nästan större än Buster. Sickan och Jalle tycker att Burret är för liten, som om inte jag skulle kunna se efter henne, muttrade Buster för sig själv. De hakar sig på hela tiden och är för det mesta bara i vägen. Fast ibland är det kanske bra att de är med, djur har respekt för människor. Ja, människor också.

Dagen efter träffar de samma hund men nu var båda barnen med, turligt nog. Hunden nosade Burret i baken och viftade ordentligt med svansen, men Burret gillade inte uppvaktningen. Hon la sig platt på rygg. Buster ställde sig rakt över henne och morrade. Sickan och Jalle blev alldeles paffa.

– Vad menar du? Den där hunden som är så glad, vet skäms med dig!

Buster blängde tillbaka. Ni fattar då verkligen ingenting, tycktes han tänka, både ni och Burret är alldeles för lättlurade.

Den andra hunden trippade fram och tillbaka, runt omkring dem, viftade och trippade tills Buster morrade till igen, nu allvarligare. Då blev den rädd och la sig på marken med svansen helt orörlig, hela den hade mist lusten, tycktes det. Sen reste den sig och lunkade iväg.

– Det där var då helt onödigt, snäste Jalle i åt Buster.

Jaha, är det så här det ska bli hädanefter. Bara för att jag är den ende som känner ansvar. Då får det väl bli så, jag är inte den som surar även om jag känner mig mer än besviken på dem. Naiva typer. Fattar ingenting, tror alla om gott.

Ett par dagar senare när de var ute i parken kom andra hundar. Aldrig hade de märkt att där fanns så många. Det är väl Burret som drar, anade Buster. En långhårig hund kom emot dem och Buster morrade, men Burret gick glatt emot den nya kavaljeren. Svansen snodde som en visp i luften. Vet hon inte hur hon ska ha det? Hela Busters ragg stod rakt upp från kroppen. Den andra hunden blängde på Buster men tog några trevande steg mot Burret. Då röt Buster i och hunden sjönk ihop. Svansen försvann in i hårtovorna mellan benen, ryggen i en krum båge innan han sjönk ihop på rygg. Den sträckte huvudet mot Buster så långt den kunde. Den viftade lite med svansen, försiktigt, försiktigt och Buster morrade, men bara lite halvdant. Det är bra, tycktes Buster säga, du ska hålla dig från andras områden. Och

rör inte Burret, hon är min skyddsling. Min! Han drog upp mungiporna och tänkte morra men kom av sig. Det behövdes inte. Den andra hunden tycktes förstå direkt.

Den var väldigt vacker förresten, hade ganska lång päls som var grå och svart om vartannat med stora vita fläckar. Att han kan se något, tänkte Buster, med allt hår, det hänger ner i ögonen, irriterande. Är det ingen som sköter om honom, klipper och friserar? Och vilka långa klor, det kommer aldrig att gå vägen. Rätt som det är går en klo av. Buster hade skaffat sig en överblick vad gällde det mesta i den här staden. Han hade noterat att det fanns friseringar för hundar. De får stå på ett bord med kopplet så stramt att de inte kan lägga sig. Om de inte krånglar utan står stilla går det hela smärtfritt och snabbt undan verkar det som. Runom ändan och frambenen har de ett koppel till. Såvitt Buster lagt märke till stod varenda hund som blev utsatt för proceduren helt stilla. Kanske de bråkat lite i början men klurat ut att det hela visst var problemfritt så länge de inte krånglade? Kanske rentav riktigt skönt att bli ompysslad? Sen är det bara för damen som friserar att hålla på, trimma, tvätta, duscha, blåsa torrt med en blås. Enligt hans kontroller verkar det bara vara damer som håller på. Så är det hemma också förresten, det är alltid Sickan som borstar och klipper. Den här hunden kanske inte har någon ägare, den kanske är helt vild? Den har nog smitit eller blivit lämnad vind för våg av sin ägare? Buster började ångra att han tagit i så rejält och började nosa lite lätt på den främmande lurvingen.

Den lät Buster hålla på, viftade lite tvekan, reste på öronen och sträckte på sig.

– Jamen res på dig då så springer vi lite. Men du ska vara försiktig med Burret, hon är alldeles för liten för hårda lekar. Om sådana som hon ska leka ska det vara med andra valpar i hennes ålder

